

ת"פ 13672/03/21 - מדינת ישראל ע"י נגד נידאל גרירה, מחמד מרבוע, אחמד מרבוע (עניינו הסתיים) ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13672-03-21 מדינת ישראל נ' גרירה (עציר)

ואח'

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד אילן אקוקה

המאשימה

נגד

1. נידאל גרירה

2. מחמד מרבוע

3. אחמד מרבוע (עניינו הסתיים) ע"י עו"ד

אסף טל ואריאל יופן

הנאשמים

גזר דין - נאשם מס' 2

רקע

נאשם מס' 2 (להלן: **הנאשם**) הורשע לאחר שמיעת עדויות בשלוש עבירות של סחר בסמים וכן הורשע על פי הודאתו בתשע עבירות סחר נוספות, אותן צירף לאחר הרשעתו.

וכך נקבע בהכרעת הדין:

אישום ראשון

ביום 5.11.20 סוכן משטרה (להלן: **הסוכן**) התקשר אל נאשם מס' 1 (להלן: **נידאל**) ואמר לו כי מכר משותף שלהם הפנה אותו אליו, לצורך קניית קוקאין. בהמשך לכך, ביום 8.11.20 התקשר הסוכן אל נידאל וביקש כי ימכור לו 5 גרם קוקאין. נידאל הציע לסוכן קוקאין באיכויות שונות, במחירים שבין 350 ל- 600 ש"ח וסוכם, כי נידאל ימכור לסוכן 5 גרם של סם מאיכות נמוכה במחיר של 350 ש"ח לגרם. בהמשך לתיאום בין הסוכן לנידאל, הגיע הנאשם לתחנת דלק ליד מפעל נשר הסמוך לעיר רמלה, פגש שם את הסוכן, סיפק לו 4.7 גרם קוקאין וקיבל ממנו בעבור הסם 1,750 ש"ח.

אישום שני

ביום 11.11.20 התקשר הסוכן לנידאל וביקש לקנות ממנו 15 גרם קוקאין באיכות גבוהה. השניים סיכמו על מחיר של 500 ש"ח לגרם וקבעו להפגש בתחנת הדלק ליד מפעל נשר בשעה 15:30.

בהמשך לסיכום, נפגשו הנאשם והסוכן בתחנת הדלק בשעה 15:12. הנאשם סיפק לסוכן 14 גרם קוקאין וקיבל ממנו בעבור הסם 7,500 ש"ח. לאחר מכן התקשר הסוכן לנידאל ואמר לו כי איכות היתה סבירה, אך הכמות היתה חסרה, ונידאל הבטיח כי בפעם הבאה יפצה את הסוכן.

עמוד 1

אישום שלישי

ביום 19.11.20 התקשר הסוכן לנידאל וביקש לקנות ממנו 25 גרם קוקאין בעבור 12,000 ש"ח השניים סיכמו לבצע את העסקה בתחנת דלק במושב פדיה בשעה 12:30.

בהמשך לכך נפגשו הנאשם והסוכן בתחנת הדלק בשעה 12:13. הסוכן ניגש למכונתו של הנאשם, קיבל ממנו 24.2 גרם קוקאין ושילם לו בעבור הסם 12,000 ש"ח.

להשלמת התמונה אוסיף, כי נידאל הורשע בשלוש עבירות נוספות של סחר בסמים, אשר על פי האישום בוצעו באופן דומה, יחד עם נאשם מס' 3, ונגזרו עליו חמש שנות מאסר ועונשים נלווים. נאשם מס' 3 זוכה מאשמה בתום שמיעת הראיות.

לאחר שהורשע הנאשם הוא צירף תיק נוסף שהוגש נגדו, ת"פ 22999-12-20, בו הודה במסגרת הסכמה דיונית אשר כללה תיקונים בכתב האישום. ואלו עובדות כתב האישום המתוקן שצורף:

על פי **האישום הראשון**, ביום 26.11.20 מכר הנאשם לאדם בשם שלמה כ- 1.7 גרם קוקאין בעבור 600 ש"ח.

על פי **האישום השני**, בימים 14.10.20, 23.11.20 ו- 26.11.20 מכר הנאשם לאדם בשם עמרם בכל פעם כ- 0.2 גרם קוקאין בעבור 200 ש"ח (סה"כ שלוש עסקאות).

על פי **האישום השלישי**, בימים 5.10.20, 9.10.20, 16.10.20, 23.10.20 ו- 3.11.20, מכר הנאשם לאדם בשם יוסף בכל פעם כ- גרם קוקאין בעבור 700 ש"ח (סה"כ חמש עסקאות).

סך הכל הורשע הנאשם ב- 12 עבירות של סחר בסם מסוכן.

ראיות לעונש

אשת הנאשם אמרה, כי הנאשם עשה טעות אך כיום הוא נמצא במקום אחר והיום הוא אדם שונה בתכלית ממי שהיה כאשר עבר את העבירות. הנאשם מפרנס את הבית ובהיעדרו לא יהיה לה ולילדיהם תמיכה. עוד מסרה, כי היא פוחדת ששליחת הנאשם למאסר תגרום להדרדרותו.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה עמד על חומרת מעשיו של הנאשם ופגיעתם בערכים מוגנים. בטיעונו ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם בתיק העיקרי נע בין ארבע שנות מאסר לשש שנות מאסר. לצד זאת ביקש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד משלושת האישומים בתיק המצורף, שבין שמונה חודשי מאסר לשנה וחצי. לאור נסיבותיו של הנאשם ביקש ב"כ המאשימה לגזור עליו עונשים במרכז מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מהאישומים, תוך שעיקרים יצטבר זה לזה, וסך הכל ביקש להשית על הנאשם עונש של חמש וחצי שנות מאסר. בנוסף, ביקש להטיל פסילת רישיון, לאור כך שהעבירות בוצעו בעזרת רכב.

ב"כ הנאשם טען, כי בהשוואה הנאשם לא היה "הרוח החיה" בפרשה ועל כן מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם הוא 24-36 חודשי מאסר בפועל.

לעניין גזירת העונש בתוך המתחם, ביקש הסנגור לסטות מהמתחם לקולא מטעמי שיקומו של הנאשם ובתוך כך, עמד על קורות חייו של הנאשם תוך שהרחיב על אודות הקשיים שחווה, ופורטו בתסקיר שירות המבחן. בנוסף טען, כי הנאשם ניהל את ההליך בצורה יעילה והוא צירף תיקים נוספים אגב קבלת אחריות למעשיו בתיקים אלה. לטענת ב"כ הנאשם קבלת האחריות, גילו של הנאשם, העבר הפלילי המצומצם יחסית והתרחבות התא המשפחתי של הנאשם מאז ביצוע העבירות מהווים שיקולים המבססים חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם - ובהקשר זה הפנה להמלצות הוועדה בראשות כב' הש' בדימוס דורנר. ביחס לקנס, ב"כ הנאשם טען, כי יש להתחשב במצב הכלכלי הקשה של הנאשם ולכך שרעייתו אינה עובדת. עוד הפנה לכך שהנאשם שהה תקופה ממושכת במעצר ממש ובמעצר בפיקוח אלקטרוני ולכך שמאז שנעצר בגין התיק העיקרי לא היה מעורב בעבירות נוספים.

לתמיכה בטיעונו הגיש הסניגור אסופת פסיקה, בה הוטלו בגין עבירות סמים שונות עונשים מקלים.

הנאשם לא ביקש לומר דבר.

מתחם העונש ההולם

בפרק זמן של כשבועיים ביצע הנאשם שלוש עסקאות סמים, במהלכן יחד עם נידאל מכר לסוכן כמות כוללת כ- 45 גרם קוקאין, בעבור סכום כולל של כ- 21,000 ש"ח. בכל אחת מהפעמים העסקה סוכמה טלפונית בין נידאל לסוכן, והנאשם סיפק את הסמים תוך זמן קצר.

לצד זאת הנאשם ביצע לבדו בפרק זמן של כחודשיים עוד תשע עסקאות נוספות, בהן מכר לשלושה אנשים שונים כמויות קטנות של קוקאין, סך הכל כ- 7 גרם, בעבור סכום כולל של 4,700 ש"ח.

לאור העובדה שמדובר ב- 12 עסקאות של מכירת קוקאין שבוצעו בפרק זמן של חודשיים, אראה בהן אירוע עברייני אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, ולא אקבע מתחם עונש נפרד לכל אישום, כפי שטענה המאשימה.

מכלול הנתונים מלמד, כי הנאשם הוא סוחר סמים, אשר בידו לספק כמויות שונות של קוקאין לכל דורש. אכן, בעסקאות הסמים מושא התיק העיקרי נידאל היה המבצע המרכזי, אך הנאשם פעל לצידו של נידאל והוא שסיפק לסוכן את הסמים וקיבל ממנו את התשלום. כמו כן, מעובדות האישום שצורף עולה כי הנאשם ביצע את העסקאות "הקטנות" לבדו, והדבר מלמד כי אינו רק "בורג קטן" שפעל תחת נידאל, אלא סוחר סמים לכל דבר.

פסיקה עקבית של כל הערכאות דנה בחומרתן הרבה של עבירות הסמים ופגיעתן בערכים מוגנים והדגישה את הצורך להיאבק בעבירות אלה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה:

ר' למשל ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל:

"נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערכת ההפצה - מכון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים".

וכן ר' ע"פ 4522/18 אסאבן (11.11.18):

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על חומרתן של עבירות הסמים, ובפרט עבירת הסחר בסמים. חומרה זו נובעת, בין היתר, מנזקיהם הקשים של הסמים - במיוחד כך לגבי סמים המוגדרים 'קשים' - הן למשתמשים, הן לסביבתם (ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ [פורסם בנבו] (15.2.2016) (להלן: עניין שץ); ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' גומז-קרדוסו, פ"ד נא(3) 769 (1997)). לפיכך נפסק לא אחת כי עבירות אלו מחייבות מענה החלטי על דרך של ענישה מחמירה ומרתיעה (ראו ע"פ 8988/16 בן סימון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (8.3.2017); ע"פ 5953/13 מדינת ישראל נ' דויד, [פורסם בנבו] פסקה 17 (6.7.2014) (להלן: עניין דויד)). כבר צוין כי הענישה בעבירות סמים מאופיינת בשונות רבה, נוכח "האינדיבידואליות בענישה והייחודיות של המקרים השונים" (ע"פ 3931/13 באום נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (10.6.2014) (להלן: עניין באום)). במסגרת זו יש ליחס משקל גם לסוג הסם ולכמותו. הקוקאין הוא מן הנפוצים שבסמים ה'קשים', שסכנותיהם ונזקיהם ידועים, נדונו פעמים רבות (ראו למשל עניין שץ, פסקה 44 והפניות שם)"

לעניין רמת הענישה הנוהגת ביחס להחזקת כמויות דומות של קוקאין, ר' למשל ע"פ 8820/14, זהר שחר נ' מדינת ישראל:

רמת הענישה שנקבעה בפסקי הדין שאוזכרו לעיל ובפסקי דין אחרים, כשמדובר בהחזקת סם מסוג הירואין או קוקאין, שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעה בין 3 ל-5 שנות מאסר, כך שעונשו של המערער אינו סוטה לחומרה מרמת ענישה זו."

וכן ע"פ 4592/15, פדידה:

"מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר (ע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015) בפסקה 12 והפניות שם; 1313/14 גמאל בהתימי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015); עניין פיצו, בפסקה 14 והפניות שם; ע"פ 5374/12 אברג'יל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013); ע"פ 11469/05 מדינת ישראל נ' עייש [פורסם בנבו] (2006); 5958/13 גיא שרגא סבג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2014); 4203/14 אליהו כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015))."

ור' ת"פ (מחוזי מרכז) 29005-11-20 חמד (20.7.21):

"עוד ראוי להזכיר כי במספר לא מבוטל של פסקי דין חזר בית המשפט העליון על העמדה לפיה רמת הענישה המקובלת בגין החזקת סמים מסוכנים מסוג קוקאין או הרואין במשקל של עשרות גרמים, נעה בין 3 ל-5 שנות מאסר. ... אם אלו הם פני הדברים כאשר מדובר בהחזקה גרידא, ברי כי הענישה בגין עבירות סחר בהיקפים דומים צריכה להיות חמורה יותר."

לעניין רמת הענישה הנוגעת לסחר בקוקאין, ר' למשל ע"פ 2173/16 אבו זעלוק (3.11.16) - שם נדון נאשם בעל עבר פלילי ל-48 חודשי מאסר לאחר שהורשע על פי הודאתו שמכר לסוכן משטרתי כ-50 ג' קוקאין. וכן ר' ת"פ (מחוזי חיפה) 22435-01-15 (16.2.16) - שם נידון נאשם ל-42 חודשי מאסר לאחר שהורשע על פי הודאתו שמכר קוקאין

לסוכן משטרת, בשלוש הזדמנויות, בהיקף כולל של כ-75 גרם.

עיינתי בפסיקה אותה הגיש ב"כ הנאשם. אכן ניתן למצוא מקרים בהם הוטלו עונשים מקלים על נאשמים שהורשעו בעבירות סמים. עם זאת, הרף התחתון של המתחם אינו אמור לשקף את גזרי הדין המקלים ביותר שניתנו בגין עבירות דומות, אלא את העונש הנמוך ביותר אותו ראוי להטיל בגין מעשה עבירה, בהעדר נסיבות מיוחדות. ר' למשל עפ 6390/20 פלוני (10.2.21)

בהתייחס לטענת המשיב כי עמדתה העונשית של המדינה אינה עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת, נשיב כי מדיניות הענישה הינה אך אחד הפרמטרים בהם מסתייע בית המשפט לעיצוב המתחם וכמתבקש גזירת העונש בגדרו (ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (5.6.2013); ע"פ 3819/20 וקנין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 11 (18.10.2020)). ידוע הוא שמלאכת גזירת הדין איננה מלאכה חישובית של הצבת נתונים במשוואות, כי אם מלאכת מחשבת, שנגזרת ממידת הפגיעה בערך המוגן ומנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, הן בהתייחס לנסיבות העושה והן בהתייחס לנסיבות המעשה, שקלא וטריא שנוצקים לתוכה שיקולים ערכיים שלעולם אינם מתמצים בתחשיבים אריתמטיים. "נקודת המוצא לבחינת העונש ההולם דבר עבירה הוא בקביעת מתחם הענישה הראוי לעבירה בנסיבותיה (ובכללן מידת האשם של מבצע העבירה)

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את סוג הסם בו סחר הנאשם, כמויות הסם, סכומי הכסף בהם נמכר ואופן ביצוע העסקאות, ובכלל זה חלקו של הנאשם במעשים מושא התיק העיקרי ביחס לנידאל, וכן את רמת הענישה הנוהגת. לאור אלה, מתחם העונש ההולם הוא מאסר, לתקופה שבין שלוש שנים ועד שש שנים ועונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות למעשים

הנאשם יליד 1992, נשוי ואב לשני ילדים, הקטן שבהן כבן חצי שנה.

מתסקיר שירות המבחן עלה, כי הנאשם הוא הצעיר מבין 12 אחים, סיים תשע שנות לימוד והשתלב בשוק העבודה כשהיה בן 15 לאחר מות אביו על מנת לסייע בכלכלת הבית. שירות המבחן התרשם כי לאורך חייו הנאשם התקשה בתפקוד תקין ויציב במסגרות שונות וכי יש לו מאפייני התנהגות ילדותיים ואימפולסיביים וכי במצבי דחק הוא נוטה לפנות לפתרונות מהירים ושוליים. שירות המבחן אף התרשם שהנאשם מתקשה לבחון את דפוסיו הבעייתיים, אם כי ניכר שמבין את המחיר שמשלם נוכח התנהלותו והדבר יכול להרתיע אותו בהמשך. בהקשר זה צוין כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית אולם לא התמיד בה.

הנאשם התקשה לקבל אחריות על ביצוע העבירות, והשליך את התנהגותו על כך שהיה נתון לדחק הכלכלי ושירות המבחן התרשם כי לתפיסתו הדבר מהווה לגיטימציה למעשיו. כמו כן הנאשם תלה את האחריות למעשיו בגורמים חיצוניים שונים והשפעות שליליות של אחרים. השירות התרשם כי הנאשם מתמקד במחיר אותו שילם על מעשיו ובכלל זה מעצרו ושהייתו בתנאים מגבילים עת ארוכה, ללא מודעות מספקת לחומרתם והשלכותיהם, או לכך שהוא אמור להענש בגללם. עוד עלה, כי הנאשם אינו מגלה מוטיבציה לערוך בחינה של הגורמים שהביאו אותו לעבור את העבירות. מנגד, שירות המבחן ציין כי הנאשם גילה רצון מילולי לעבור טיפול וכי אפשר שלבני משפחתו וכן להיותו אב, יש השפעה "מרסנת".

לסיכום התסקיר, שירות המבחן העריך כי קיים סיכון שהנאשם ישוב ויבצע עבירות בעתיד וכי אינו מתאים להליך טיפולי, עמוד 5

ועל כן נמנע מהמלצה בעניינו.

עוד אציין, כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות: בשנת 2019 נדון למאסר מותנה בשל עבירה של הפרעה לשוטור ובשנת 2014 נדון לשלושה חודשי מאסר בפועל בגין עבירות גניבה ותקיפה.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את העובדה כי אין לחובתו הרשעות בעבירות סמים, והרשעותיו הקודמות, מבלי להקל בהן ראש, הסתיימו במאסר קצר ומאסר מותנה. כמו כן זקפתי לזכותו את נסיבות חייו הקשות, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, ואת השלכותיו של כל עונש שייגזר עליו על בני משפחתו, ובכלל זה שני ילדיו.

עוד הבאתי בחשבון כי הנאשם היה עצור כחודשיים מעצר ממש, ולאחר מכן שהה במעצר בפקא"ל עשרה חודשים, ואז שוחרר למעצר בית עם אפשרות לעבודה. לצד זאת אציין, כי הנאשם תרם להתארכות ההליכים, הן בשל כפירתו והן משום שלא התייצב לדיון הוכחות שנקבע בעניינו ביום 3.11.21.

מנגד הבאתי בחשבון כי הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו בתיק העיקרי, לא לפני ולא לפני שירות המבחן. עם זאת, הנאשם קיבל אחריות לעבירות בתיק המצורף, וגם ניהול התיק היה ענייני וממוקד.

בשים לב לאלה, ראיתי להשית על הנאשם עונשים בצידו הנמוך של המתחם, אך לא בתחתיתו.

נתתי דעתי לטענת ב"כ הנאשם כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקומו של הנאשם, אך לא מצאתי לה כל אחיזה בנסיבות הענין - בשים לב לאמור בתסקיר שירות המבחן וליתר הנסיבות האופפות את המקרה. ר' בהקשר זה ע"פ 126/22 פלוני (27.4.22) (ההדגשה במקור):

לא בכדי אפוא, נקבע כי יש לנקוט זהירות רבה בהפעלת סעיף 40 לחוק העונשין, וכי סטייה ממתחם הענישה תיעשה אך במקרים חריגים, בבחינת יוצא מן הכלל, כאשר סיכויי שיקום מובהקים מצדיקים זאת (ראו: ע"פ 1229/19 סלומינסקי נ' מדינת ישראל, פס' 13 [פורסם בנבו] (1.7.2019)).

מנגד, לא ראיתי הצדקה לפסול את רישיון הנהיגה של הנאשם, שכן הדבר עלול להקשות עליו להשלב בשוק העבודה לאחר שחרורו מהמאסר וכך לפגוע בהליכי השיקום.

בקשת חילוט

על הנאשם נתפס סכום של 8,400 ש"ח, אותו מבקשת המאשימה לחלט.

הנאשם הוכרז סוחר סמים וקמה חזקה כי כל רכושו הושג בעבירות סמים, אלא אם הוכיח אחרת, ועל כן יש לחלטו. הנאשם לא הציג כל ראיה כי הכסף הושג כדין, ולא העלה כל נימוק להמנע מחילוטו. לאור זאת דין בקשת המאשימה להתקבל.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלוש וחצי שנים מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה מתואמת

בענין זה.

ב. תשעה חודשי מאסר, בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת סמים שהיא פשע

ג. סכום של 8,400 ש"ח שנתפס על הנאשם יחולט.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר: פקס 08-9193314, דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il, טלפון : 074-7831077 או 074-7831078.

ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב ביום 12.2.23 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ניתן היום, י"ט טבת תשפ"ג, 12 ינואר 2023, בנוכחות הצדדים.